

Dopełniacz liczby pojedynczej rzeczowników żeńskich (D. lp. rzecz. ż.)

Autor: Halina Karaś

{smoothgallery image=M875.gif&title=Leksykon&caption=Końcówka -e w D.lp. rzeczowników żeńskich miękkotematowych. Oprac. A. Krawczyk-Wieczorek na podstawie: Dejna 83.}Dopełniacz liczby pojedynczej rzeczowników żeńskich (D.lp. rzecz. ż.) – w gwarach w rzeczownikach miękkotematowych w odmianie samogłoskowej obok końcówki -i/-y zgodnej z językiem ogólnopolskim częsta jest archaiczna końcówka -e, np. cybule, granice, kosule / koszule, z piwnice, do kuchni, do studnie. Występuje ona na południu Polski: na Śląsku, w południowej i środkowej Małopolsce (po Brzozów, Biłgoraj, Lubartów na wschodzie, Kozienice, Opatów, Radomsko, Łask na północy), ale na Lubelszczyźnie sięga jeszcze dalej na południe, niż to wynika z danych atlasowych. Obejmuje także południowo-zachodnią Wielkopolskę. Notowano ją również na Mazowszu nad dolnym Wieprzem, w okolicach Łukowa, koło Siedlec, Ryk i Garwolina. W języku ogólnym końcówka ta została wyparta w XVIII w.